

Передплата

на «РУСЛАНА» виводить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
 на пів року . . . 10 кор
 на чверть року . . . 5 кор
 на місяць . . . 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 • 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
 експедиція «Руслана» під ч. 1.
 пл. Домбровського (Хорунцини). Екпе-
 диція місцева в Агенції Со-
 коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи зберігає ся лише
 на попереднє застереженє. —
 Реклімації неопечатані вільні
 від порта. — Оголошеня зви-
 чайні приймають ся по ціні
 20 с. від стрічки, а в «Наді-
 сланім» 40 с. від стрічки. По-
 дяки і приватні донесеня по
 30 с. від стрічки.

Сердита Німеччина.

(X) Англійська фльота воєнна заповіла сими днями свої відвідини на Балтійськє морі а ся вість розсердила вельми німецьке дневникарство, котре розпочало на сю тему вельми остру перепалку з англійськими дневниками. Такі відвідини воєнних кораблів уважають звичайно виразом ввічливости, а навіть прихильности, як се н. пр. були відвідини російської фльоти в Тульонській пристани по заключеню французско-російського союзу. Такі відвідини відбувала англійська фльота в італійських пристанях, італійська в австрійських і на оборот. Німецька фльота не так давно відвідувала англійські пристані, а англійська німецьку флоту в Кіль. Такі самі відвідини відбували ся між англійською а французскою, між німецькою а шведскою і данською флотою.

Але сим разом заповіджені англійською флотою відвідини на Балтійськє морі викликали в Німеччині велике роздратованє. Англійська фльота вибрала собі задля маневрів Балтійське море, котре уважає ся замкненим морем, хоч Англія ніколи сего не признавала. Але ще більше роздратовала Німеччину та хвиля, в якій англійська фльота заповіла свій приїзд на Балтійське море. Стало ся іменно тоді, коли цїсар Вільгельм мав зустрінути ся з царем в Борго. В Англії добачили в сій зустрічі демонстрацію проти Великобританії, а тепер так само Німеччина зрозуміла заповіджений приїзд англійської фльоти на Балтійське море яко демонстрацію супроти німецької держави задля зїзду обидвох монархів. Німеччина добачає в тім приїзді англійської фльоти замір, придивити ся добре вїздови на Балтійське море і пригланути ся всім укріпленням, а позаяк Німеччина вважає се море замкненим, отже тим поясняє ся та сердитість Німеччини. Одначе забуває Німеччина, що в часі мира після признаного звичаю ніяке море не є замкнене а в часі війни кожде море є отверте для того, хто зуміє собі вимусити приступ.

На се обопільне роздратованє обидвох держав вплинули очевидно і недавні події. Англія вважає себе володаркою всякого моря аа свїті і здавна поглядає завидливим оком на розвиток і незвичайний зріст німецької фльоти. Останними часами причинила ся до заострення відносин марокканська справа. Англії здавало ся, що удасть ся Німеччину зовсім відокремити, а тимчасом Німеччина осягнула великий успіх в марокканськєм спорі. Тепер знов зїзд цїсаря Вільгельма з царем Миколою видав ся Англії зверненням проти неї, тим то в Німеччині зрозуміли знов заповіджену поїзду англійської фльоти яко вимірену проти Англії.

В дійсности однак нема найменшої основи до такого розуміння сих подій. Росія нинішня є так немічна після страшних поражень на східно-азійськєм боєвищу і наслідком внутрішнього розладу, що потребувати ме довшого часу для скріплення щоби могла в заграничній політиці промовити якась рішуче слово.

Не можна отже припускати, щоби зїзд в Борго мав яке небудь зачіпне значєне. Так само й цїсар Вільгельм за весь час свого шіснайцятилітнього володарства показав усе стілько зимної крові в поважних хвилях, що не можна і єму приписувати яких небудь зачіпних замірів супроти Англії. Відвідини цїсаря Вільгельма в Борго були заявою ввічливости для навіщеного важкими невзгодинами сусїда і заявою приязни, яка й попередників Вільгельма лучила все з російськими царями. Тепер як раз вислала Росія свого повновласника на мирові переговори до Америки. Нічого отже незвичайного, що німецький цїсар хотів перед свїтом се зазначити, що Росія не своїть відокремлена посеред європейських держав, а має ще прихильників, на котрих може оперти ся. Таку ціль мав зїзд обидвох монархів в Борго а не яке небудь визванє Англії. Цїсар Вільгельм бажав в теперішній хвилі мирових переговорів скріпити становище і так уже вельми упокореної Росії. Наколи Англія се порозуміє, тоді і Німеччина не буде мати причини сердити ся задля приїзду англійської фльоти на Балтійське море.

Приватна женська семінарія учительська з руским язиком викладовим

„Руского Товариства педагогічного“ у Львові.

Звіт Дирекції за роки шкільні 1903/4 і 1904/5.

(Дальше).

Лїтопись семінарії. Виділ Руского Товариства педагогічного бажавши піднести уровень образованя женської молодежи, отворити їй дорогу до горожанської служби в званю учительськєм і придбати для краю більше учительських кваліфікованих сил, ухвалив на внесене д-ра Коцюби, на засіданю з дня 9. мая 1903 року, заснувати приватну женську семінарію учительську з руским язиком викладовим, де нашу женську молодіж могли би образовати власні сили в рускєм язичі і в рускєм дусі. Переведенє сеї ухвали поручив Виділ д-рови М. Коцюбі і Н. Морозови.

На засіданях з дня 27. мая і 13. червня 1903 року приняв Виділ предложеній референтами статут семінарії, а по остаточнім порішеню справи на засіданю з дня 13. липня 1903 року внесло Руске Товариство педагогічне дня 30. липня 1903 року через ц. к. Раду шкільну кравву до ц. к. Міністерї Віроісповідань і Просьвіти просьбу о дозвіл на відкрите у Львові приватної женської семінарії учительської з руским язиком викладовим.

Письмом з дня 4. жовтня 1903 ч. 35.800 повідомила ц. к. Рада шкільна кравва Руске Товариство педагогічне, що С. Е. Пан Міністер Віроісповідань і Просьвіти рескриптом з дня 14. вересня 1903 до ч. 29.932 позволив Товариству отворити семінарію з початком року 1903/4.

Придбавши сили учительські оголосила Дирекція вписи до I. класи.

Шкільний рік 1903/1904. По причині, що дозвіл на отворенє семінарії наспів доперва 4. жовтня, вписи і вступні іспити відбули ся 5. жовтня 1903 року.

Вписало ся 17 учениць, а наука розпочалась 7. жовтня торжественним Богослуженєм в церкві Успенія П. Д. Б.

День 19. падолиста, яко день Ангела Єї ц. к. Величества бл. п. Цїсареві Елисавети святковано поминальним Богослуженєм в церкві Успенія П. Д. Б.

В часі ювілейного свята, яке відбулось у Львові в честь Миколи Лисенка з приводу 35-літних роковин єго праці на поли народної музики, вziali нашi учениці дня 7. грудня 1903 участь в академії, що відбулась в салі Фільгармонії і зложили достойному Ювілятові привітну адресу.

Перший шкільний піврік скінчив ся 30. січня 1904 роздачею свідочств, а дня 3. лютого 1904 розпочав ся другий курс.

Дня 11. червня 1904 взяла молодіж разом зі збором учительським участь в похоронах учениці Марії Рогозинської. Покійна по скінченю дївочої школи виділової ім. Шевченка була в першєм шкільнім півроці взірцевою ученицею семінарії, однак через тяжку недугу виступила зі школи, а 9. червня померла. Дня 17. червня відправив о. катехит Т. Лежогубський за Покійну поминальне Богослуженє в церкві Успенія П. Д. Б.

Дня 28. червня відправлено в церкві Успенській за упокій душі бл. п. цїсаря Фердинанда поминальне Богослуженє.

Учениці приступили в сїм шкільнім році три рази до св. Сповіді і Причастия, а в днях 19—23. марця відправили страстні реколекції.

Шкільний рік 1903/4 закінчив ся 15. липня Богослуженєм в церкві Успенській і роздачею свідочств.

В шкільнім році 1903/4 відбув учительський збір 6 конференцій в справі поступу учениць і инших дїл школи.

Шкільний рік 1904/1905. З сим шкільнім роком перенесено школу з дому при площі Стрілецькій ч. 6. до дому при ул. Сикстуській ч. 47. і отворено П. класу.

Запис учениць відбув ся 31. серпня і 1. і 2. вересня, а іспити вступні і поправчі в днях 4—6. вересня. До першої класи принято 33 учениць, а до другої класи 14 учениць, разом вписалось 47 учениць.

Наука розпочалась дня 7. вересня торжественним Богослуженєм в церкві катедральній св. Юрія.

Дня 9. вересня і 19. падолиста відбули ся в церкві катедральній св. Юрія поминальні Богослуженя за упокій душі бл. п. Цїсареві Елисавети.

День 4. жовтня 1904 року, яко день іменин Єго п. к. Величества Найяснійшого Пана, святкувала семінарія торжественним Богослуженєм в церкві катедральній св. Юрія.

Перший шкільний рік скінчив ся 30. січня 1905 роздачею свідочств, а дня 3. лютого 1905 розпочав ся другий курс.

Дня 23. марця 1905. люстрував семінарію ц. к. шкільний інспектор краєвий, Вп. п. Т. Токарський. На основі реляції Вп. п. інспектора о стані науки в семінарії, ввасигнував Виділ краєвий для семінарії субвенцію в квоті 1000 К, яку Високий Соїм краєвий вставив до бюджету краєвого на р. 1905 до розпорядимости Виділу краєвого в порозуміню з ц. к. Радою шкільною краєвою.

Дня 4. цвїтня 1905 відбув Єго Ексцеленція ВПреосвященій Митрополит гр. Андрій Шептицький в супроводі голови Руского Товариства педагогічного о. крилошанина І. Чапельського

візитацію семінарії. Їго Ексцеленція прислухувався науці релігії в обох клясах і питає сам сего предмету.

Дня 8. червня 1905 взяли учениці семінарії участь в вечерницях, які устроїли учениці рускої виділової школи ім. Шевченка в салі Народного дому в 44-ті роковини смерті Тараса Шевченка.

Дня 28. червня 1905 були учениці на поминальнім Богослуженю за упокій душі бл. п. цесаря Фердинанда.

Учениці приступили в сім році три рази до св. Сповіді і Причастія, а в днях 10—13. цвітня 1905 відправили великодні реколекції.

Шкільний рік 1904/1905 закінчився 30. червня Богослуженням і роздачею свідощів.

В шкільнім році 1904/1905 відбув учительський збір 7 конференцій в справі поступу учениць і інших діл школи.

(Конець буде.)

Політичні вісти.

Соціалісти на Угорщині готові стати правительственною партією в тім змислі, що правительство хоче оперти ся на них задля переможення мадярської опозиції. Теперішній опозиційній коаліції допомогли соціалісти чимало до побіди при виборах своїми голосами в надії, що опозиція додержить даного слова що до заведення загальною, безпосередною, тайного голосованя. Однак мадярські шовіністи, зискавши перевагу в угорській соймі, зовсім не думали спонити того постулату, заявляючи отверто, що загальне, безпосередне голосоване дало би перевагу немадярським народностям в Угорщині, а національна квестія є для кожного Мадяра важніша, чим суспільна.

Недавно тому відбуло ся в Будапешті нечувано численне віче соціалістів кільканадцять тисяч голов, на яким в формі ультіматум до опозиційної коаліції піднесено справу загального голосованя. Отже правительство, якого опозиція не хоче признати конституційним, хоче само виступити з проєктом загального, безпосередного, тайного голосованя і тим способом позискати сильні на Угорщині сторонництва аграрників і соціалістів. Колиб справа взяла справді сей оборот, то зискали би притім, славянські народи в Угорщині, як також Румуни і семигородські Німці.

Як в Берліні задивляють ся на англійські маневри на Балтійській морю, висказує заміщена в N. W. Tagblatt-і телеграма, в якій сказано: Балтик є, як свісно, непевним морем, він мало є знавий Англіяцям і як випадє їх плава, се є проблемом, як взагалі ціла новітна маринарка є єце проблемом під добу, не виключаючи англійської маринарки. Можливим є, що якийсь випадок може навести її шкоду. Що при добрій волі не тяжко в припадку зробити притоку, на те є докази в історії маринарки найновішої доби. Погибеля корабля «Мен», який зовсім не став вияснений, дав притоку до американо-іспанської війни, а припадок при Догері мало не спричинив світової війни. Оба були непередвидженими випадками, за які вини можна було приписати ані іспанському, ані російському правительству. Також при зносінах англійських корабельних залог з населенем німецьких портових міст можуть вийти конфлікти, як се часто буває в таких місцевостях. Такі конфлікти поладжує поліція. Але можна навіть з простої биятики зробити притоку та вмшати дипломатию і прасу. Балтик є сильно узапачаною водою. Вправи англійської фльоти, які заповідають там, можуть легко прийти в колізію з кораблями правильної морської плави. Знов матеріал до притоки. Треба завсігди мати на увазі, що в Англії є дуже сильна течія, яка нагоду до такої притоки хватила би з жадобою, щоби з Німеччиною розпочати задрки. Супротив сих небезпечностей, кінчить допись, треба заховати осторожність і супокій.

Сіоністичний конгрес в Базилії виявив розлом через жидівських сіоністів, з яких одні квестію відбудованя жидівської держави трактують практично і бажать прийняти пропозиції англійського правительства що до відсту-

пленя колонізаційної землі у східній Африці, другі упирають ся при відзисканю Палестини і примежних країв, хотяй би сей намір мав ще довгі часи остати тільки мрією. Народи були такі бурливі, що приходило до бійки між сторонниками обох напрямів і кілька засідань перервано з сеї причини, а відтак власти закрили конгрес, яко не даючий гваранції мирних нарад. Одиноким вислідом жидівського зїзду була ухваха, щоби на разі оснувати в Палестині... лісок Герцля на память того оснувателя свідомого сіонізму.

З Петербурга доносять, що наради комітету міністрів над проєктом конституції Булігіна відбувають ся заєдно. В проєкті пороблено такі знатні зміни в ліберальнім напрямі, що він зовсім не подібний до свого первісного змісту. Оголошене конституції на підставі сего новоопрацьованого проєкту має наступити напевно в день уродин молодого царевича дня 12. серпня. Ся вістка переняла нетерпячку цілу Росію, а особливо в Петербурзі дає ся завважати живий рух і величезна заінтересоване докола будинку державної ради.

З Манджуриї доносять до Токіо, що розложене і сила японської армії дає запоруку, що коли она рушить до атак на російські позиції, Ленєвичови грозить цілковита загибля. Генераліція японської армії остерігає ще раз правительство перед завчасним заключенем мира, який не стояв ані в порівнаню до понесених трудів і жертв. — О скілько оправдані такі телеграми обох сторін, годі судити. Можуть они стати тільки доказом, що завзяте в обох арміях треває з давнюю силою і що будуча битва буде знов виімковою в історії світа що до числа убитих і ранених людей.

„Освобожденіє“ про „Потемкинців.“

Виходячий в Парижі орган російських революціоністів під редакцією п. Струве подає в статі «Князь Потемкин і що же дальше?» ось який осуд звісної Одисей збунтованих моряків:

«Слабка в політичнім і суспільнім змислі сторона інцидента те, що перевернуло єго відразу в «бунт», заключувала ся в тім, що ворохобню підведено протів офіцирів і що ще важніше, без офіцирів. Навіть можна було сказати, що се була скорше проба чи вибух підготовленої соціалістичною пропагандою клясової борби у фльоті, чим політична ворохобня оруженої сили в імя національної ідеї. Ми не заперечуємо, що у війсках армії і фльоти є завсігди достаточний і дуже вдячний матеріал для клясової борби (?!), але для того, щоби війска могли явити ся могучим фактором політичного перевороту, — клясова ріжниця офіцирів і вояків повинна счезати перед єдністю діланя, подиктованого ідеєю національного освобожденя...»

«Рівночасно ми зовсім не скриваємо перед собою, що участь оружених сил в політичнім руху сторони представляє і для діла правдивої революції великі небезпечности. Всякої відокремлені революційні вибухи в війсках, остаючи неминучо безуспішними, можуть рівночасно для дальшого політичного розвитку Росії виявити ся шкідливими, бо прилучують край до ідеї і практики «пронунціamento». Головне, до чого ми повинні стреміти, є, щоби армія, в представительстві єї самосвідомих і провідничих елементів, духово відпала від самодержавя і заступаючого самодержавіє правительства. Фізичне вмшуване армії в політичну борбу являє ся тоді посліднім средством, хірургічною операцією in extremis і ліпше для краю і для армії, щоби такої операції зовсім не було потрібно.»

Ми навели сей висказ російських революціоністів тому, бо він характеристичний не тільки для теперішних російських відносин, але і... для наших галицьких. Приняло ся в нашій богоспасамій галицько-руській суспільности, що леда цвїркун per fas et nefas може накинути ся публично на «Руслана», а вевно він одержить

апробату «найпочтївішого органу всеї Русі-України». Так було і зі справою Потемкина.

По всі часи і у всіх народів армія була завсігди синонімом вірности і послуху, а зломане військової присяги вважало ся найтяжшим зі злочинів. Колиж в Росії вже і ся суспільна звязь розпускає ся і рве ся, то оно є тільки ознакою цілковитого розкладу царизму. Тому сі факти є пригідні і пожадані для нас, що бажавмо цілій Росії, а в особенности нашій Україні конституційного ладу. Однак щоби апотеозувати такі діла, а їх справців представляти героями свободи, на се нема жадної підстави, і на се не позваляють етичні засади. Такою самою пригідною подією є ціла японсько-російська війна, однак мимо сего не можна твердити, щоби Японці підняли єї для «цивілізації» для «ідеї поступу»; они ділають прямо зі свого економічно-національного егоїзму. Тому і всякі японфільські одушєвленя не є на місці. До тої самої категорії пригідних обставин належать турецько-вірменські задрки на Кавказі, соціалістичні затїї в Конгресівці, жидівські погроми на Україні, безсилність адміністрації і заникаюча безпечність життя і майна, ватаги розбишак, які внаслідок сего потворили ся в сусідстві російських міст і місточок, дальше заповідаючий ся на сей рік голод в центральних московських губерніях, а вкінци і холера могла би причинити ся до більшої панїки і нужди російської суспільности, але все те не можна брати на рахунок свідомої цілі і средств діяльности в інтересі суспільности і державних реформ.

Ся частина російської суспільности, що справді свідомо іде за провідною ідеєю легальної свободи, а не самоволі і анархізму, числить ся вправді з наведеними висше обставинами, як з кожним независимим від своєї волі фактом, однак шукає інших доріг для осягненя ідеальної цілі. До тих «Потемкинців» не належали і для них навіть російські революціонери мають тільки слова осуду і пожалуваня.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця проским наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залогностей та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В пятницу: руско-кат.: Марії Магдалини; римо-кат.: Домініка. — В субботу: руско-кат.: Теофіля, Трофима; римо кат.: Матері Божої свїж.

— **Пяте віче католиків Австрії** відбує ся, як ми оноді оповістили, у Відні в падолисті с. р. Комітет приготовляючий замикає листу бесідників і референтів віча з днем 10. с. м., а зглядно єї вже тепер можна назвати повною. Яко референти виступлять між иншими: пос. проф. Олександр Барвінський (про шкільництво), пос. кс. Стоян, радник двора др. Вільман (з Сольногорода), пос. Шоасволь (Стирия), пос. Повше (Країна), пос. Гагендорфер (Стирия), пос. Ляозер (Передарулянія), пос. Ельц (Гор. Австрия) і ин. Кождий реферат буде кінчити са резолюціями, котрі для інформації учасників віча будуть оголошені перед зїздом. На вічу будуть промовляти: кс. архієп. Теодорович зі Львова (отворить віче), пос. др. Грубан (Моравя), пос. кн. Ліхтенштайн (Відень), пос. др. Шустершиц (Країна) і О. Боасє Т. І.

— **Проф. др. Щурат**, як ми свого часу доносили, дістав від угорського правительства місію, віднайти місце похованя мощий Симеона Форгача, великого угорського патріота і повстанця з 1703 р., який послідні роки життя перевів на прогнаню на дворі Вишневецьких в Вишнівці коло Кременця. Др. Щурат кермуєть ся записками з місцевих книг парохіяльних, найшов гріб Форгача на цвинтарі православної церкви (яка була колись католицьким костелом) в Вишнівці, а на гробі памятник з виритим назвищем Форгача. Крім того постарав ся о дозвіл отвореня гробу і в тій цілі був на авдяєнці у римо-кат. єпископа житомирського, кс. Недзьялковського, який ввічливо прийняв д-ра Щурата і, мимоходом кажучи, розмовляв з ним по українськи, якою то мовою кс. єписк. Недзьялковский поправно володіє. По одержаню реляції про хід справи, угорське правительство вислало до Вишнівця проф. Авреля Терєка, антрополога з Будапешту, і директора археологічного музею в Кошицях, Міхаліка, в цілі агноскованя мощів. Вчєра саме прибули оба угорські учєні до Львова і в сих днях виїздять в д-ром Щуратом до Вишнівчика.

По агносованню останків Форґача, евентуальне їх перевезене до Будапешту відбуло би ся в жовтні с. р., рівночасно з перевезенем до Будапешту тлінних останків Ракочого. В тім дни обходила би ціла Угорщина народне сьвято.

— **З театральних кругів.** Довголітній і заслужений артист руского театру п. Андрій Шеремета з жінкою попрацав в сих днях руску сцену, одержавши місце урядника в «Лемківськім Банку» в Новім Санчі і посаду управителя «Української бурси» в тім місті. П. Шеремета трудив ся через 15 літ без перерви в нашім вандрівнім театрі, і дав ся пізнати галицькій Русі яко незрівняний артист в комічних ролях і яко один з найповажніших членів театральної дружини. П-ї Шереметова, сестра п-ї Ф. Лопатинської, артистки міського театру у Львові, також щиро трудилася протягом 80х літ на сцені руского театру яко симпатична і талановита артистка. Пп. Шеремети полишають по собі щирій жалю у наших театроманів, переносячись з театру на далекі окраїни Русі, до Нового Санча. Помози їм Боже ще довгі літа так щиро трудити ся около народної справи на Лемківщині, як они служили доси довгі літа свому повеноленому народови зі сценічних дощок. — Дирекція руского театру приняла в склад дружини п. Ольшанського, бувшого артиста сего театру. — Театр виїхав з Чорткова до Тлустого на кілька представлень, а звідтам має виїхати ся до Заліщиків. *К. Л. з Чорткова.*

— **По американськи, чи по галицьки?** Те, про що недавно теоретично вела ся дискусія в «Руслані» і в «Ділі», стало тепер актуальним. Доуправителя будови «Народної Гостиниці» зголосив ся вчера о год. 7. рано ученик VI. гімназії і просив, щоби ему дати роботу при будові, бо він не може найти жадного иншого занятя. Управитель зараз таки приймив его. Хлопець вернув еще до дому, скинув студентську блузку, на який виділи два золоті паски і о 8. год. станув в цивільнім убраню, в студентській шапці, до звичайної земної роботи, за яку поберає дві корони денно. Сей хлопець є учеником рускої гімназії в Перемишлі, п'яту класу покінчив з добрим поступом і зараз по 15. липня приїхав до Львова шукати ваканційного занятя. Его отець, який помер перед кількома літами, був руским сьвященником і оставив родину в біді. Прибувши до Львова, ученик не міг найти жадного занятя, тож скористав з покінчення страйку і зголосив ся до найтяжшої роботи, при якій має намір остати аж до окінчення ваканції. Отже заходить тепер питанє, чи оно так добре є і все в порядку, чи може треба се трактувати як надзвичайний випадок і шукати сему заради? Згаданий ученик заробить тижнево 12 кор., а за цілий сей місяць по відтрусеню неділей і сьвят (руских і польських) разом 48 корон. Припустім, що буде при тяжкій своїй праці, при дорожній у Львові і при браку відповідної кухні, видасть на прожиток 1 кор. денно, то се вчинить 31 кор. за місяць; припустім дальше, що або буде спати під голім небом, на якімсь піддашу, чи може даром десь одержить вічліг, отже мешканє его не буде нічо коштувати, припустім вкінці, що наш Американець є цілковитим абстинентом, отже ні пе, ні курить, то всеж таки на знищену білизну, оджі і черевки при роботі треба відчислити бодай 10 кор. а на пранє 1 кор. на цілий місяць. Отже сума тих мінімальних видатків вносить за місяць 42 кор. так, що підприємчивому молодцеві за его ціломісячну тяжку працю остане 6 корон, саме тільки, щоби заїхав назад до Перемишля до школи. Коли возьмемо під розвагу, що ані копанє гнилої землі під фундації, ані ношенє цегол при будові серед пороху та міської курави, не належать до здорових занять, що кожний муляр, напрацювавши ся в літї, має багато феріяльних днів в зимі, а наш Американець буде куняти в глітній класі або в тіснім покою над книжкою, що товариство і спосіб життя дневного зарібника є вельми непригожі для образуючого ся молодця — то хіба досить підстави, щоби сказати: ні, се не по американськи, — се по галицьки! По галицьки і тому, що деінде є досить ваканційних кольтоній, щоби уможливити убогій шкільній молодіжї побут на селі, серед природи, в услівях, корисних для розвиваючого ся тіла і духа. Колиж у нас є неможливі такі ваканційні кольтонії для гімназіястів, то повинні бодай учителі, чи господарі класу запитувати кожного ученика при кінці курсу, як і де він має намір перебути ваканції, а з другої сторони відозвою визвати добрих людей, чи то бездітних, чи погребуючих шкільної помочи і опіки для своїх дітей, щоби надіслали свої зголошення що до прийнятія в свій дім на ферії одного з поручених школою учеників. Тим способом запобігло би ся ось таким випадкам як теперішній, який по нашій думці, як з одної сторони приносить честь енергічному хлопакови, так з другої окриває соромом нашу апатичну суспільність.

— **Красва рада шкільна** іменувала заступниками учителів в гімназіях східної Галичини: Евг. Бачинського, Гл. Бриковича, Олек. Бойцуна і Петра Мороза в рускій гімназії в Тернополі, Івана Бо нара в руск. гімн. в Перемишлі, Бол.

Адамского в Золочеві, Юл. Адамского і Вол. Пеца в Ярославі, Ад. Ямполера і Едв. Люсевича в Бродях, Юл. Кубракевича, Тад. Каньовского і Стан. Німца в Стрию, Ів. Стоцька у Львові (II г.), Мар. Добрянського в Самборі, кс. П. Древецького в Дрогобичі, Евг. Любич Могилянського і Стан. Фальковського у Львові (V г.), др. Ст. Черського і Ів. Соляка в Перемишлі (I г.), Ігн. Бнюстовського і Фр. Любася в Тернополі (I г.), Бр. Козловського і Л. Фрончка у Львові (гімн. Франц Йосифа), Евг. Кухарського і Ів. Августинського у Львові (VII г.); в реальних школах: Альф. Райха і Т. Борчовского в Коросні, Йоах. Френкля в Снятині, Ант. Риневича в Станиславові, Стан. Строньского і Евг. Гросса у Львові (II р. шк.) і Зишу Басса в Тернополі.

Кр. рада шк. перенесла заст. учителів в гімназіях: Ад. Учика з Вадович до Стрия, Арг. Цьвіковського з Тарнова до Бродів, П. Засовського з Тарнова до Сянока, Ів. Серославського з Н. Ранча до Сянока, Ант. Божемского з Н. Санча до Тернополя (I г.), Стан. Палюховского зі Стрия до Львова (II г.), Іос. Кебузьникового і Меч. Ардта зі Стрия до Ряшева, Як. Круну з Ряшева до Стрия, Брон. Кричинського зі Львова до Н. Санча, Іос. Ваєра з Н. Санча до Самбора, Іос. Стахійка з Дембиці до Стрия, Як. Бохосевича зі Стрия до Бродів, Вол. Рахлевича зі Львова до Ясла, Іос. Заячківського з Сянока до Перемишля (I г.), Пав. Ковальского зі Львова до Перемишля (I г.), Вол. Мілера і Фр. Бараньского з Сянока до Львова (VII г.), Тад. Харзевского зі Львова до Тернополя (I г.), Тад. Яницкого зі Львова до Сянока, Олек. Стяного з Кракова до Самбора; в реальн. школах: Ант. Ролянда зі Львова до Снятина, Вол. Вержбицкого з Тернополя до Тарнова, Стан. Пшона зі Станиславова до Кракова, Іос. Бєдраву зі Станиславова до Львова, Людв. Гєдріха з Тернополя до Кракова і Ів. Грондальчика з Коросна до Станиславова.

— **Пожари.** В Черлянах згоріли дня 23. м. м. від грому дві стодоли і дах дому, в якім міститься ся поштовай уряд. Шкода вносить 2.500 К. — В Настасові, тернопільского повіта, згоріло дня 29. м. м. 39 господарств, вартости 36.000 К. Обезпечених було 28 домів на 16.000 К. — Дня 20. м. м. о 5. год. рано вибух огонь в Медичах, дрогобицького повіта, і знищив три господарства. Скорше чим місцева сиваква прибув на ратунок пожарний стяг «Сокола» з сиваквою з сусідніх Ріпчиць і ему належить завдячити скорє зьолькалізованє пожару.

— **З залізниць.** З днем 9. липня с. р. отворено в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних в Пільнї поміж стаями Константісбад і Весеріц при кільометрі 21½ шляху Найгоф-Весеріц пристанок особовий «Константісбад» для руху особового і ограниченего руху пакункового. — Експедиція подорожних і пакунків відбуває ся за доплатою в поїзді.

— **Спис жертв на удержанє рускої призатно жіночої семінарії учительської Руского Тов-а педагогічного у Львові:**

В цьвітні 1905 зложили Вп. Добродії (в коронах): С. Кульчицкий, Львів 4, Т. Годовский, Збарж 2, о. М. Струминский, Іванс 1, о. Глібовицкий, Полюхів 2, Д. Лукіянович, Львів 1-05, о. Целевич, Кальна 2, сов. Струтинский, Сараєво 10, о. Левицкий, Іванієці 5, Ковальчук, Бібрка 1-50, Гнатків 2, Т. Гліньский, Відень, складка 5, Тов. кред. уряд. і сьвящ., Львів 25, — З відчитів: д-ра Е. Мандичевского 14-40, д-ра Вахнянина 7-50, д-ра Кобриньского 7-90, проф. Людкевича 11-90, д-ра Студиньского 14-05 і 10-50, філії в Калуші 6, філії в Дрогобичі 7-50, датки прелатентів 2-87. — Разом 141-97. — В маю 1905. Зложили Вп. Добродії: о. Вербенець, Рогізно 2, о. П. Мацьковский, Чорнокінци 5, о. Ліщинський, Біла 2, др. Турин, Відень 5, о. В. Збудовский, Зубрець 2, Д. Лукіянович, Львів 1, М. Грушівский, Львів 50, др. Кулачковский, Львів 10, о. Лисинецкий, Космач 66, С. Кульчицкий, Львів 2, о. А. Наконечний, Дахнів 2, о. А. Пеленський, Книгиничі 4, П. Ліскевич, Дахнів, складка 2, о. Наконечний, Дахнів, складка 2, — складка на руки Вп. проф. Рибчука в Станиславові: др. Янович 4, Лев Гузар 3, радник Левицкий 2, о. Барис 2, посол Гурик 1, Дуткевич 2, Гаврилів 1, Якубович 1, Стеблецький 2, П. Рибчук 2, о. Пойрайко 2. — З відчитів в Золочеві 22-88 корон. — Разом 199-88 корон. — В червні 1905. зложили Вп. Добр.: о. Тиховский, Молошковичі, 3, С. Лукашевска, Домброва 10, о. Погорецкий, Біліна, 3, А. Гучковский, Сквили 2, Я. Миколаєвич, Тернопіль 3, Я. Вахнянин, Кристонопіль 3, Т. Микитин, Чемеринці 2, З. Соновецка, Тудорів 2-52, Ковальский, Романівка 3, А. Фолосевич, Величка 1, Тов. «Союз кредитовий», Львів 250, складка дівчат в Бережанах 23, складка учениць прив. руск. семінарії, Львів 6. — З відчитів: філії в Заліщиках 22-23, філії в Калуші 9-20. — Разом 326-95. — В липні 1905. (по день 25.) зложили: Вп. Добр.: Й. Кульчицкий, Самбір, 2, В. Данилович, Жовква 4, С. Хміль, Золочів 1, І. Лушпинський, Бобулинці 1, складки на конф. учт. в Бібрці на руки п. Ол. Бурбела 12-10 і на руки п. Ол. Луцівни 10-83, о. Е. Менціньский, Маластів 6. — Разом 46-93. — Разом зібрано від 1. вересня 1904. р. до 25. л. л.

ня 1905. р. суму 3493 корон 28 с. Виділ руского Товариства педагогічного і Дирекція семінарії складають прилюдно всім П. Т. Добродіям, як Хв. Товариствам, так всім поодиноким жертводавцям, сердечну подяку і просять не забувати на сю так важну і потрібну інституцію в будучім році шкільнім, бо она не може сама з низких і не многих оплат ніяким чином удержати ся. — За Виділ Р. Товариства педагогічного АІ Аліськевич, касиєр.

— **Родимці! Памятайте про бурсу „Шкільної Помочи“ в Снятині, яка удержує убогих учеників реальної школи.**

Всячина.

— **Куренє тютюну у дітей.** Найви сша санітар на рада у Відні займала ся сими днями внесенєм, яке домагало ся закона, що зберігав би дітей від куреня тютюну, іменно заборонено під карою продавати тютюн особам нязше 16 літ. Реферат в тій справі припав санітарному радникові, прод. Екснерови, котрий висказав погляд, що такий закон не дуже був би успішний, бо нагляд над его виконуванєм вимагав би великого поліційного апарату. Як би дітям не вільно було продавати тютюну, то старші люди, пр. родичі або майсти не могли би послати синів або термінаторів по цигари, а з другої сторони такий припис зовсім не перешкодив би дітям курити тютюну. Успішним був би такий закон, як би его сполучено з заборорою куреня тютюну дітьми нязше 16 літ. А нерозумно забороняти хлопцеві брати папіроску до рота, але рівночасно пр. втихомирювати дітя горівкою. В такім случаю треба би подумати, чи не розширитиб також обмеженя на инші небезпечности. Як довго се не стане ся, проєктований закон не богато поможе.

— **Як відрізнити їдомі гриби від їдовитих?** Кілько то разів доводять ся читати, що там а там ціла родина зійшла зі сьвіта тому, що наїла сьїдовитих грибів. Господині по селах здебільшого знають, котрий гриб добрий а котрий нездалий; але все таки нераз лучає ся і найліпшій гадзині, котра на сих справах розуміє ся, що не довидить, не догляне і з того ціле нещастє. Тому подаємо ради що до того, як треба пізнавати, котрий гриб їдомий, а котрий ні. Треба знати, що 1) кожний нездалий, їдовитий гриб має дуже противний запах, як его роздушити в пальцях. 2) Тоті гриби, що мають у собі молочку, по більшій часті їдовиті. 3) Як перекусити кавальчик гриба а на язичі почує ся, що щось ніби шипає або пече, то знак тому, що гриб їдовитий. Таку пробу можна зробити сьміло, бо їди у однім грибі все небогато і тотя невеличка скількість не може зашкодити. 4) Як перекраяти гриб, то, як він їдовитий, зараз тотя перекраєнє місце посиніє або почорніє. 5) Не треба ніколи варити старих грибів погнилих навіть, як би вони не були їдовиті. 6) На остатку скажемо, що і найбільш їдовитого гриба можна зробити нешкідливим а то таким способом: гриби вже готові, покраєні, лиш би вже їх кидати в окріп — от тоді добре їх вкнупти у винний оцет, щоби там постояли якийсь час. Винний оцет усуває по більшій часті всі шкідливі складники і, таким чином тоті гриби, що ними могла отроїти ся ціла родина, цілком добрі для їди, нічого не шкодять. А так загалом всі ті, що збирають гриби, нехай добре дивлять ся на то, які гриби збирають, най собі затамлюють, котрі добрі, котрі нездалі, бо з грибами то так є, що той, що більше коло них ходить, ліпше знає, котрі добрі, ніж той, що довго вчить ся з книжок пізнавати, який котрий є. Але все таки, як хто не певний, чи котрий гриб не є їдовитий, нехай кине їх до винного оцту.

— **1.000.000, 700.000, 500.000, 0 рублів.** Російські часописи доносять, що якийсь купець чи військовий надав в Марджурі на залізницю велику оковану залізом паку, адресовану до Москви poste restante. В паці мали бути лікарські прибори тов-а «Червоного Хреста», але що єї тягар був незвичайний, а імя надавця незвісне, тому на границі Сибіру і Європи за дозволом міністеретва залізниць отворено паку. На велике здивованє найдено в ній мішки з золотом і вартісними паперами на мільон рублів. По перечисленю гроша написано в рапортї до міністерства, що в паці є около 1 мил. рублів і сейчас вислоно паку дальше. Міністерство приказало телеграфічно ще раз обчислити зміст паки, але що та посилка була вже в дорозі, задержано єї на одній з дальших стаяцій і начислено около 700.000 рублів. При дальшій численю було вже лише около пів мільона рублів. Можна сподівати ся, замічують газети, що заки пака прибуде до Москви, лишить ся в ній десять кошіюк

Наука, штука, література.

— **Руска хата,** ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя, містить в 14. ч.

з 20. липня 1905: Сильв. Ярчевский: Гимн. Рання година. — М. Михновский: Spirillum patrioticum ukrainofilicum. — Гн. Шпитко: Іван Мудрагель та его пес Гривко. — Петро Карманський: Ремінісценції з Риму. — Джон Рескін і его погляди. — Кнут Гамсун: Пан (дальше). — Япон і Япанці.

Телеграми

з дня 3. серпня.

Берлін. З Нового Черкавска доносять, що цілий полк козаків відказав поліції помочи в усмирюванню розрухів. Телеграфічний приказ міністра війни не поміг нічого, бо старшина полку не послухала.

Петербург. Президент ради міністрів, Сольський, заявив, що реформа пічне ся заводити аж по покінченню війни.

Новий Йорк. Російський міністер Вітте прибув ту вчора в полудне на кораблі «Цісар Вільгельм».

Підчас подорожи Вітте в розмові з репортером бюра Райтера заявив, що світ не знає російських відносин і думає, що побіда Японців є для Росії великим нещастям, та що Росія мусить боїти ся Японців. Японці мусіли би посунути ся два рази так далеко наперед, аби могли диктувати Росії услівя мира. Внутрішні відносини в Росії не можуть впливати на заграничну політику.

Надіслане.

— До милосерних сердець звертаємо ся з просьбою о підмогу для дуже убогої вдови по народнім учителю, без жадної пенсії, з трема нелітніми дітьми, без средств до житя. Ласкаві датки просимо прислати на руки адміністрації «Руслана».

— Убогий ученик з укінченою V. кл. рускої гімназії пошукує лекції, або бюрового занятя у Львові або на провінції. Ласкаві зголошення до адм. «Руслана».

Colosseum в пасажи Германів при ул. Соняшній у Львові. від 1. до 16. серпня 1905. Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської Каварні.

В музичній бібліотеці п. з.

„Торбан“

вийшли уже слідуєчі твори:

ч.	Автор	Заголовок твору	Ціна К с
1.	Ярославенко	Любощі, вальці на фортепья	1 50
2.	Ярославенко	Сьпіваник для шк. нар. Ч. I.	— 50
3.	Лопатинський	Не жартуї, мазурка на форт.	— 70

Видає і висилає: Українська Накладня Львів, Вроновска 8.

Композиції Ярославенка на фортепья

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1:50,

* ш-ий Народний Марш *

по К 1:00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлі, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардінського, в Самборі у Гайзіра в Тернополі у Комоневського і в Коломиї у Оренштайна.

Видає і відповідає за редакцію: Лев Лопатинський.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2 % листи гіпотечні
- 4 % листи гіпотечні
- 5 % листи гіпотечні преміювані
- 4 % листи Товариства кредитового земского
- 4 % і 4 1/2 % листи Банку краєвого
- 4 % позичку краєву
- 4 % облігації пропінацийні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Титку і паперці **СОКІЛ** можна набувати в „Сокольським Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентованя на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів послілки можна прислати гроші чеками Щадниці почтової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні ціли. — Дотепер уділив „Джістер“ на церкву, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вклади:	1,783,673 К.
Уділи членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і вн.:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169,456 К.
На рах. біжучім:	81,968 К.

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокольським Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятиня,
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокалі	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:11	до Белзця, Сокалі, Любачева
10:35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятиня
11:45	з Ярославла, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятиня, Кошичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц	4:10	до Ряшева, Любачева, Хирова
1:50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятиня, Кошичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30%)
3:45	з Стрия, Тухлі (1/6—30%), Сколього (1/5—30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:00	з Сокалі, Белзця, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселіці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля (1/5—30% вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятиня	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	Івана п. Скали, Гусятиня, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:51	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятиня, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Кошичинець	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02	Чорткова, Іцкан, Івана п. Скали, Гусятиня	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятиня
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:

- з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.
- з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).
- зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі свята).
- з Любіня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рижнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всілякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Відходять з головного двірця:

- до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і свята р.-кат.), 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
- до Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
- до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
- до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята)
- до Любіня вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята).

З друкарні В. А. Шийковского.